

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Danmarks Krønike af Saxo Grammaticus. Første Deel

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 261. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1818_335A_1-txt-shoot-idm8481/facsimile.pdf (tilgået 23. juni 2024)

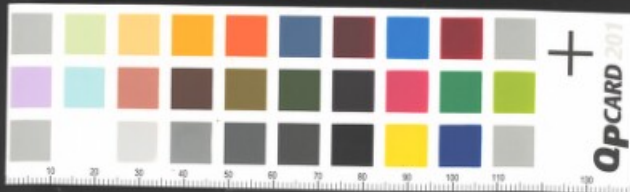
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

at hendes Bryllup maatte opfattes til Erik's var overstaaet, for det, sagde hun, var det allerbedste, dels fordi der saa var bedre Plads, og det ene lob ikke i det andet, som ellers let kunde see ved et Tostykkets Gilde; men dog især fordi hun maatte have lidt Tid til at svede den gamle Kierlighed ud, saa hun ikke skulde tage Keit og falde Erik om Halsen. Kongen blev nok saa krye over det Svar, og forfikkede hende hælglad, at det var som talt ud af hans Hjerte. Fra nu af havde Kongen jævnlig Samtaler med Erik, og fandt saadan en Fornoielse i alle hans fyndige Dedsprog og vittige Indfald, at det var langt fra han fortrod paa at faae ham til Svigerfater, meget mere fordooblede han sine Raades-Beviisninger, og forleiede ham med Lithar-Hylle.

Nu gik da Reisen for sig til Kongens Gaard, hvor Erik's Bryllup skulde staae, og han havde sin Stifmoder Krage med, for hendes Galdre-Klogets Skyld, men hun gav sig ved den Keilighed ud for Sunvors Halvsyster paa Moders Side, og holdt, for onde Dines Skyld, som hun sagde, sit hele Ansigt saa tæt indhyllt i et Slør, at det var umueligt at kende hendes Træk. Kongen og Erik sad til Bords, hvar i sit Huus, men kun med et Skillerum imellem; begge Salene vare omhængte med løse Betræk. Sunvor sad inde hos Gothar, Krage derimod og Alvide, saa hebd Kong Gothars Daatter, sad hver paa sin Side af Erik, og han var snild nok til, under Alfens Narre-Streger, ganske usformarkt at faae et Bælt taget ud af Skille-Rummet, og derved gjort et Hul saa stort, at et Menneste kunne smutte igiennem. Da nu den Ting var i Rigtighed, spurgde han Alvide, om hun dog ikke heller vilde have Kong Frode end ham, aldenstund det dog er en gammel Sandhed, at lige Vorn lege bedst, og en tynd Lykke at falde ned, især naar man er hoit i Veiret! Det svarede hun dertil, at hendes Faders Villie maatte være hendes Lov, men

Erik snakkede dog saalange for hende om, hvor rart det var at blive en fornem Dronning, og lovede hende saa bestemt i Danmark baade Guld og grønne Skove, at hun gav efter, og lovede at følge hans Raad. Det var da baade Stadsen og Eren der lokkede hende, men dog vil man sige, at Krage ogsaa havde nogen Deel i hendes Feielighed, formodentlig en Elfskabs-Drik, hvormed hun brøede Prindsens Hjerter til Frode.

Imidlertid fik Kong Gothar affpiist, og gik nu ind til Eriks, for ved sin Kærværelse at forhøje Glæden i Brudehuset; men saasnart han var ude af Døren, smuttede Sunvor efter Aftale ind igiennem Bagggen, og satte sig ved Siden af Erik. Gothar, som blev heilig forundret over at finde hende der og i den Stilling, spurgte meget slittig, hvor hun kom fra, og hvad hun sad der efter, men hun svarede, at Kongen tog formodentlig Feil af hende og hendes Søster Sunvor, som imidlertid ogsaa let kunde see, da de lignede hinanden overordenlig. For nu at være vis i sin Sag, skyndte Gothar sig og gik ind i sin egen Sal, men Sunvor skød Sienvei, saa at hun kom forst og sad stinbarlig paa samme Sted, som da Kongen gik ud. Endnu turde Gothar ikke troe sine egne Dine, men gik ind til Eriks igien, hvor han da atter fandt Sunvor for sig, og han gik aldrig saa tit frem og tilbage, at han jo, til sin store Forundring, fandt, ikke to Ansigter, som lignede hinanden, men eet og samme Ansigt i to forskjellige Huse.

Det blev ved at staae for ham som en reen Umulighed, at to Mennesker saaledes som to Draaber Vand kunde ligne hinanden, men dog blev han ikke klogere den Dag, Gildet fik Ende, han fulgte selv sin Daatter og Erik ind i Brude-Kammeret, og gik derpaa til Hvile. Erik byttede naturligviis strax, lod Alvide, som Frodes Fæstemoe, ligge for sig selv, og gjorde, som sædvanlig, Rav af Kongen, ved at have Sunvor

